

TERÉNY ■ Krkonošské muzeum v Jilemnici obdrželo na konci minulého roku dotaci Ministerstva kultury z programu ISO C – Výkup předmětů kulturní hodnoty mimořádného významu, která umožnila zakoupení symbolistního obrazu Františka Kavána s názvem Terény, vytvořeného v roce 1897 kombinovanou technikou akvarelu, pastelu a kvaše na papíře. Dílo rozšíří expozici muzea. **David Ulrych**

TAKOVÁ PRKOTINA ■ Léta přehlížená, sběratelsky téměř bezcenná, ani přesné jméno nemá. Na poštovních celinách většinou znehodnocená, pro zájemce o regionální historii však navýsost zajímavá. Ano, řeč je o úřední pečetce sloužící k zalepování listin zejména poštovních zásilek, telegramů, dopisů apod. V dobách, kdy se ve „Freiheitu“ mluvilo převážně německy, se jí oficiálně říkalo Verschlusszettel. Na tom by si současní obyvatelé Svobody nad Úpou nejspíš překousli jazyk. Někteří „známkaři“ jí říkají zálepka, ale to je podle základní filatelistické terminologie něco úplně jiného. Jako v tomto směru naprostý laik jsem opatrný i v dalších případech, kde se pletou pojmy s dojmy. Kam takové regionální památky zařadit, když má naše město v Krkonoších tak specifické jméno? Jako *freiheitika* podle vzoru *korkontika*? Nebo *svobodensia* podle *pragensia*? Samé otazníky. A teď babo raď, když i strýček Google si významně Źuká na čelo a koulí očima, co si to ten dědek pořád vymýšlí. U každé krasavice je hned na začátku vztahu dobré vědět, s kým má člověk tu čest. Tuhle neporušenou modrobílou panenku mám doma už dlouho. Občas si ji prohlížím a stále se mi líbí. Přestože o ní

téměř nic nevím. Používali ji v několika variantách na městském úřadě ještě před rokem 1945. A zrovna tenhle exemplář se mi

jeví jako graficky dokonalý. Městský znak je výtvarně působivý, i když heraldici by jistě měli celou kupu odborných námitek. Pro srovnání přidávám trochu přezdobenou starší variantu městské rady a ukážku několika kulatých pečetek z okolních obcí.

Každý jen trochu znalý sběratel podobných „ptákovin“, jak říká jistá jedna mně jinak docela milá osoba, samozřejmě namítne, že nejsou jen pečetky kulaté a nejen obecních úřadů. Celou škálou tvarově i barevně odlišných firemních, reklamních i propagačních nalepovacích pečetek disponovaly nejrůznější instituce včetně pošty i jednotlivci. Ale o těch snad, dá-li Krakonoš, zase někdy jindy. **Antonín Tichý**

reprodukce ve skutečné velikosti

STŘEDOČESKÝ KRKONOŠ ■ Ve vsi Lukov, 11 km severně od Slaného, leží návrší o nadmořské výšce 278,4 m. Je rozložitě, táhlé, nizounké, prakticky odnikud není vidět, dělí se mezi dva lány a změřený vrchol zviditelňuje jen sloupek triangulace. Ale zato se jmenuje, alespoň na některých mapách, *Krkonoš*. Podle kartografa Ivana Honla je zde název doložen od 18. století. Původně byla jménem Krkonoš označena polní trať v sousední Horní Kamenici, jak ukazuje např. mapa stabilního katastru nebo i současná Základní mapa ČR, která ještě do sousedních Jarpic klade pojmenování polních strání *Na Krkonoších*. Návrší název přisoudili zřejmě vojenští kartografové, poprvé při III. vojenském mapování v 19. století. Na rozdíl od nedalekých polností návrší skýtá jednu možnou inspiraci při jeho pojmenování. Podíváme-li se z Krkonoše severovýchodním směrem přes nedaleký Říp, mohli bychom kolem něj vidět bělat se nejvyšší hřbety Krkonoš. **Jiří Bašta**